

కామెడీ కథ

'మిస్టర్ గుర్నాధం, ఎం.బి.బి.ఎస్' - ఇదేంటి హీరోకి గుమాస్తా పేరు పెట్టి, ఎం.బి.బి.ఎస్. అంటాడేమిటి ఈ రచయిత అనుకుంటున్నారా? నాకు తెలుసు మీకు అటువంటి అనుమానం తప్పకుండా వస్తుందని! అందుకే గుర్నాధం కథ సొంతంగా మీకు చెప్పాలనుకుంటున్నాను- (శ్రద్ధగా వినండి. సారీ చదవండి!

ఆరేళ్ళ క్రితం అమలాపురంలో బస్సెక్కి- తిన్నగా భాగ్యనగరం వచ్చిపడ్డాడు గుర్నాధం, గుమాస్తా ఉద్యోగంలో చేరడానికి. ఆరోజే ఓ ఖచ్చితమైన నిర్ణయం తీసుకున్నాడు, ఛస్తే హైద్రాబాద్ అమ్మాయిని పెళ్లి చేసుకోకూడదని!

జీన్ డ్రెస్సుల్లో అబ్బాయిలతో సమానంగా పరుగులు తీసి బస్సులందుకుంటూ, ఫుల్ టైల మీద వేలాడుతూ, గలగల ఇంగ్లీషు మాట్లాడే నగరం అమ్మాయిల్ని చూసి జడుపు జ్వరం తెచ్చుకున్నాడు గుర్నాధం! అసలు వీళ్ళు ఎవరి వంచి తాళి కట్టించుకుంటారా, ఒకవేళ కున్నా తమ ముందు మొగుళ్ళని తల ఎత్తారా? అందుకే ఆఫీస్ లో పెళ్లికొడుకు వున్నాని తెలుసుకుని లోకల్ వాళ్ళు ఎవరయినా వచ్చినా "సారీ, నాకు 'సిరి' అనే మరదలుంది. ఆ నాకో సమే పుట్టిందని మా బామ్మ చెబుతూ వుంటుంది!" అని కట్టుకథ చెప్పి, కాఫీ గింపి పంపించేసేవాడు.

అమలాపురంలో బామ్మలు, బాబాయిలు, పిన్నులు, అత్తలు, మామలు వగైరా వగైరా వరసల వాళ్ళందరూ పాతికమంది దాకా వుండే ఉమ్మడి కుటుంబంలో పాతికేళ్ళు ఉక్కిరిబిక్కిరిగా పెరిగిన గుర్నాధంకి (హీ (చవ్వా అని కాదు) పిట్టలా, బాధ్యత లేకుండా ఎగురుతూ వారేళ్ళు వాయిగా గడపాలనుంది, పెళ్లిమాట తలెత్తకుండా!

అయితే గుర్నాధం పాలిట మీసాలులే నిల్వ (వాంప్ అందామా?) గంగా భాగీరథీ సమానురాలయిన వాళ్ళ బామ్మ, అతని సరదానికి, తోషకం లకి కాలు అడ్డం పెట్టింది. ఆవిడ బాల్మీ వేసే ప్రయత్నంలో, "ఆయన పేరింటిగాడు గుర్నాధం పెళ్లి కళ్ళ మాడకుండా ఈ గొంతు వెళ్ళదు. వెళ్ళినా గబ్బిలంలా చూరునే పంతులు వేలాడుతుంటుంది!" అంటూ ఇంటి సాదినీ బేదిరించింది.

టెలిగ్రాం మీద టెలిగ్రాంలు గుప్పించు గుర్నాధంని అమలాపురం రప్పించారు ఇంట్లో వాళ్ళు. మేనరికాలు లేకపోవడంతో బయట సంబంధాలు చూడటం మొదలెట్టారు.

గుర్నాధంని స్కూల్లో అంతా 'పప్పు' అని పిలిచేవాళ్ళు! చలిమిడి ముద్దకు, బుర్రెలు, బుగ్గలుగా అద్దినట్లుంటాడు గుర్నాధం. గుర్నాధం

మొహం చూస్తే గుళ్ళో అడుక్కునే వాడు కూడా 'గుర్నా' మంటాడు. అందుకే కనీసం తన భార్య అయినా తనని చూసి హడలిపోవాలని, కళ్ళలో ఆజ్ఞాపించగానే అగ్గలాడుతూ అన్నీ అందించే అమాయకురాలయి వుండాలని గుర్నాధం కోరిక!

అందుకే పెళ్లిచూపుల్లో అమ్మాయి చురిగ్గా వున్నా, సూటిగా తన కళ్ళల్లోకి చూసినా, రెండు ముక్కలు మాట్లాడినా, అధునాతనంగా అలంకరించుకుని వున్నా, "పిల్ల నాకు నచ్చలేదు" అంటూ తగేసి చెప్పేసేవాడు గుర్నాధం.

"ఏ పిల్లనయినా నచ్చుకోరా? నీ పప్పున్నం గుప్పెడు తిని గుటుక్కు-మంటానురా" అంటూ గుర్నాధం గడ్డం పట్టుకు సీకేది

గుర్నాధంకి, సిరికి పెళ్ళయిపోయింది! పెళ్లిపందిట్లో గుండ్రాయిలా తిరిగింది గుర్నాధం బామ్మ!

రాజమండ్రిలో రైల్వేస్టానికి తెగ కంగారుపడింది సిరి. రైలుకి, ప్లాట్ ఫాంకి మధ్య కాలు ఇరుక్కుపోతుందేమో అని భయం! రైలు చప్పుడికి కుదుపులకి హడలిపోతూ రాత్రంతా చెవులు మూసుకుని మోకాళ్ళ మీద కూర్చునే వుంది.

సికింద్రాబాద్ స్టేషన్ బయటకు రాగానే కిక్కిరిసిన జనాన్ని, వందల సంఖ్యలో వున్న ఆటోలని బస్సుమీద బస్సు పెట్టినట్లున్న డబుల్ డెక్కింగ్ని చూసి కళ్ళు తిరిగి పడబోయింది. అంత

జనంలో తనని చేయిపట్టుకుని నడిపిస్తున్న గుర్నాధం గొప్ప హీరోలా కనిపించాడు ఆమె కళ్ళకి!

కొత్త కాపురం గొప్ప సరదాగా వుంది గుర్నాధంకి. అక్ష

రాలా తను కోరుకున్న గుణాలున్న అమ్మాయే సెళ్యాం అయింది. తను కూర్చోమంటే కూర్చుంటుంది, నించోమంటే నించుంటుంది. తను చెప్పిందే వేదం!

"ఆఫీసులో ఈరోజేంత పనో తెలుసా? పది పేజీలపైనే రాసుంటాను అదీ ఇంగ్లీషులో" అని గుర్నాధం గొప్పగా చెబితే,

"అయ్యో! అంతంత రాయకండి. నాకు ఏదో ఎక్కం. రాస్తేనే వేళ్ళు కాయలు కాచేవి" అంటూ గుర్నాధం వేళ్ళను పెదవులకు ఆనించుకునేది సిరి.

"ఈరోజు ఆఫీసులో ఎంత జనం! నేనొక్కడినే పాతిక మందికి సమాధానం చెప్పాల్సి వచ్చింది" అని గుర్నాధం అన్నప్పుడు, చప్పున తన నాజూకైన వేళ్ళతో అతని గొంతు మీద సుతారంగా రాస్తూ-

"గొంతుకి అంత శ్రమ ఇస్తే నామీద ఒట్టే! అరగంట సరిగమలు ఆలసిస్తేనే గొంతు జీరబోయి మిరియాల కషాయం తాగవలసి వచ్చేది నాకు!" అంటూ కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకునేది సిరి.

"మా ఆఫీసర్ కి ఏమీ తెలియదు. పనంతా

మిస్టర్ గుర్నాధం- ఎం.బి.బి.ఎస్

బామ్మ!

పదకొండో సంబంధం పట్టేసీమకి పదిహేళ్ళ దూరంలో వున్న పల్లెటూరు నుంచి వచ్చింది.

ఆ అమ్మాయి కాలి బొటన వేలు కూడా కనిపించనీయకుండా చిలకాకు పట్టుచీర కట్టుకుని చాపమీద, నేలలోకి చూపులు గుచ్చేసుకుని కూర్చుంది.

గుర్నాధం ప్రశ్నలకి 'ఆ', 'ఊ' అంటూ బుర్రాడించింది. తల ఎత్తనయినా లేదు! తను చూసిన మహా పట్నం 'పోలవరం'. పడమటిగాని ఇంకా రైల్వేకింది లేదు. చదివింది సరయూ, పాసయింది ఏడే!

గుర్నాధంకి ఆ అమ్మాయే తనకి తగిన జోడి అనిపించింది. "మీ పేరు?" ఉత్సాహంగా ముందుకు వంగుతూ అడిగాడు.

"సిరి"

ఆ పేరు వినగానే తన స్వప్నసుందరి కళ్ళ ముందు సాక్షాత్కరించినట్లయింది గుర్నాధంకి.

"సౌందర్యంహరి..." అంటూ హుషెయ్యగా బొంగురుగొంతు విప్పబోయి తనని తాను అలికత్వం మీద నిగ్రహించుకున్నాడు.

నా నెత్తిన వేసుకోక తప్పదు" అంటూ ఆ నుంచి వస్తూనే గుర్నాధం తలపట్టుకు కూర్చుంటే, వద్దంటున్నా వినిపించుకోకు కుంకుడుకాయ రసంతో గుర్నాధం తలర నుదిటికి సీసాడు అమృతాంజనం పట్టిం వాళ్ళ మిలటరీ మామయ్య పదేళ్ళ క్రితం తెచ్చి రగ్గు కప్పి పడుకోబెట్టేది.

"కూరలో ఇంత కారం వేశావేమిటి? అంటూ గుర్నాధం అరచినప్పుడు, "ఉండండి. దానిని పక్కకి పెట్టండి" అంటూ అప్పటికప్పుడు రెండు బంగాళా పలు వేడివేడిగా వేయించి తెచ్చేది.

"ఎప్పుడూ కారం పెట్టిన కూరలూ, వపెట్టిన కూరలూ చేస్తావ్! మసాలా కూరలు రావా?" అంటూ విసుక్కునే వాడు గుర్నాధం.

"పక్కంటి పరిమళగారి దగ్గర

నేర్చు కుంటాలెండి" అనేది సిరి.

"వద్దొద్దు. ఆవిడ దగ్గరకెళ్ళొద్దు. ఇవే బావున్నాయి" అంటూ కంగారు పడేవాడు గుర్నాధం.

ఆ పరిమళ అన్నావిడ ఎం.ఎ. చదివింది. ట్యూషన్లు చెప్పి డబ్బు గడిస్తోంది. ఇంట్లో సగం పని మొగుడు చెయ్యాలిందే! అటువంటి వాళ్ళ స్నేహం వల్ల సిరి చెడిపోతుందని గుర్నాధం భయం! అందుకే సిరికి లోకం తెలియకూడదని టీవీ కొనలేదు. సిరికి కూడా మొగుడితోటిదే లోకం.

ఆరోజు రాత్రి ఎనిమిదింటికి ఇల్లు చేరి గుర్నాధం, గుమ్మంలో ఎదుర్కొన్న గోవిందాన్ని చూసి గతుక్కుమన్నాడు.

ఈ కలియుగ నారదుడు పనిగట్టుకుని నమ ఇంటికి ఎందుకు వచ్చినట్లు?

"మీ పక్కంటి పరిమళగారి దగ్గర మా పిల్లల్ని ట్యూషన్ కి పెట్టాను.

బయట నీ నేమ్ బోర్డ్ చూసి మీ ఇల్లు కనిపెట్టాను" అమెరికాని కనుక్కున్న కొలంబస్ లా పోజుకొట్టాడు గోవిందం!

"కొంచెం కాఫీ తాగి వెళుదువుగానీ" అంటూ గుర్నాధం మాట పూర్తి చేయక ముందే-

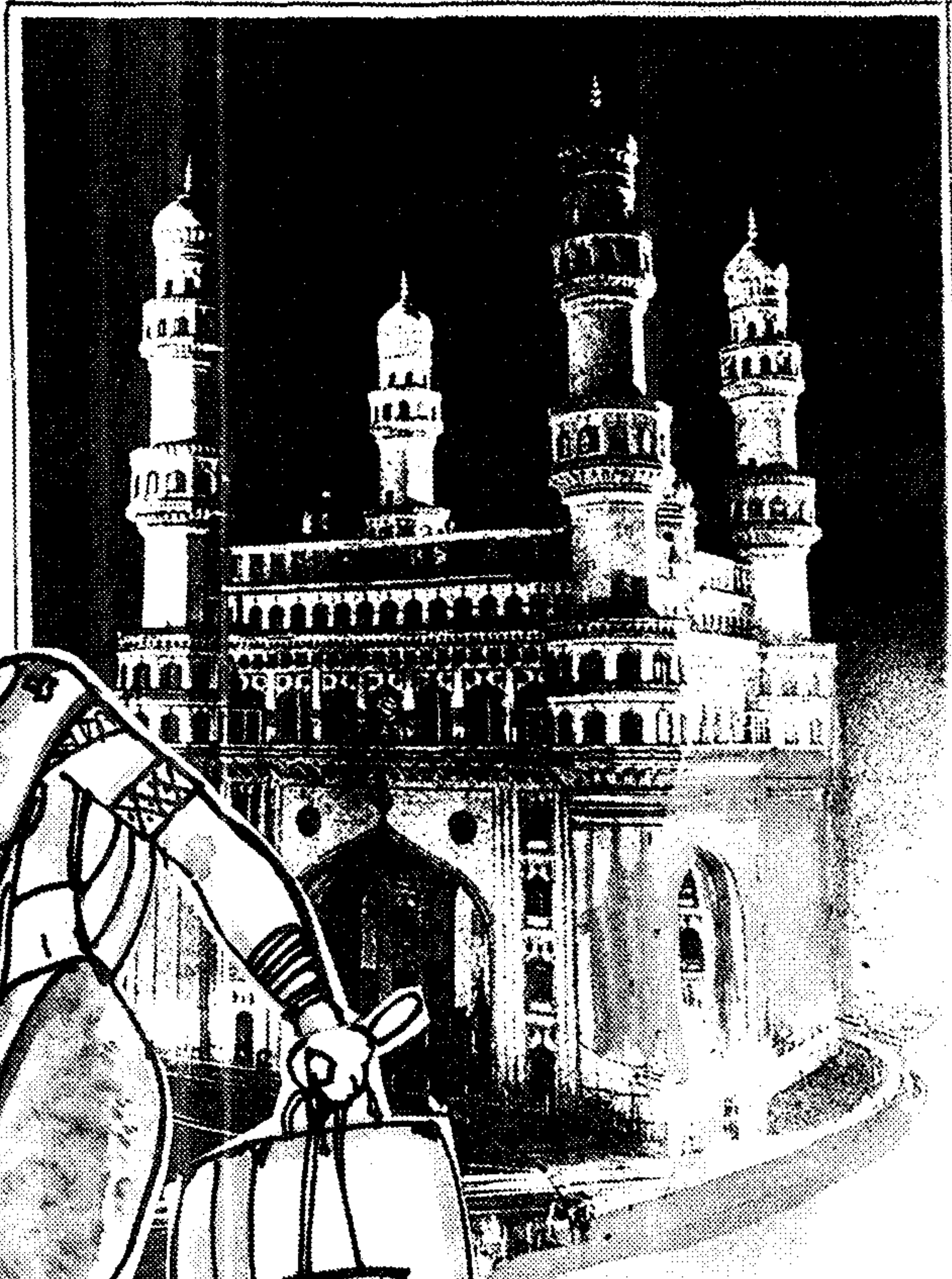
"అన్నీ అయ్యాయి. గంటనుంచీ మీ ఇంట్లోనే కూర్చుని వున్నాను. మీ ఆవిడని ఎక్కడికి తీసికెళ్ళవట? మా ఇంటికైనా తీసుకురా!" అంటూ ట్యూషన్ అయిపో వడంతో పిల్లల్ని తీసుకు వెళ్ళిపోయాడు గోవిందం.

'ఈ గోవిందంగాడు గంటసేపు సిరితో ఏం మాట్లాడాడబ్బా?' గుర్నాధం నోరు తెరుచు కుని వుండగానే అతని చేతిలో

తంగుమంటూ టీసాయ్ మీద పెట్టి విసురుగా వెళ్ళి పోయింది సిరి.

ఎప్పటిలా- "ఇంత ఆలస్యం అయిందేమిటండీ? ఆఫీసులో పని ఎక్కువ వుందా? అలిసి పోయారా? వేడినీళ్ళు బాత్ రూమ్ లో పెడతాను. స్నానం చేస్తే ఒళ్ళు తేలిగ్గా వుంటుంది" అంటూ చేతులూ, బుగ్గలూ పుణకలేదు.

గుర్నాధంకి ఏదో కొత్తగా వుంది. అంతకు మించి లోటుగా వుంది.

శీతా-

టిఫిన్ డబ్బా అందుకుని లోపలికి వెళ్ళింది సిరి. గుర్నాధం సోఫాలో కూర్చుని బూట్లు విప్పు కుంటున్నాడు. అలవాటుగా, సిరి మంచినీళ్ళు పట్టుకురాలేదు.

"దాహం" అరిచినట్లుగా అన్నాడు గుర్నాధం.

మంచినీళ్ళ గ్లాసు నెత్తిమీద మొట్టినట్లుగా

'సిరిలో ఈ అనూహ్య మార్పుకి కారణం గోవిందంగాడు కాదుకదా! సందేహం లేదు. ఆ అపర నారదుడు తమ కాపురంలో నిప్పులు పోశాడు. సిరికి తన గురించి ఏదేదో చెప్పేసి, సిరి మనసు విరిచేశాడు' పారపేళ్ళు పట పట కొరుక్కున్నాడు గుర్నాధం.

వంటింట్లో గిన్నెలకి (ప్రాణాలు వచ్చినట్లుగా కళ్ళకఠోర శబ్దాలు!

"వేడి నీళ్ళు బాత్ రూమ్ లో పెట్టావా సిరి?" గొంతులో నీరసాన్ని తెచ్చిపెట్టుకుని, సిరి సింపటి కొట్టేయాలని చూశాడు

మాచిరాజు కామేశ్వరరావు

గుర్నాధం.

“గ్యాస్ అయిపోయింది. ఈ పూటకీ చన్నీళ్ళు చేస్తే ఒళ్ళు పొక్కిపోదు” ఈ బెల్లె దూసుకువచ్చాయి సిరి నోటివెంట మాటలు.

ఉస్సూరుమని చన్నీళ్ళ స్నానం చేస్తూ న గురించి గోవిందం, పెళ్ళాంకి ఏం చెప్పి వుంటాడా అని ఆలోచిస్తున్నాడు గుర్నాధం.

పొద్దున్న పదకొండింటికీ తను అటెండ్ చేసి రిజిస్టర్లో సైన్ చేసి టీకీ వెళ్ళాడు. క్యాంటీన్ అంతా సిగరెట్ పొగలు. తను దగ్గడం చూసి రాజారాం నవ్వుతూ- “మన ఆఫీస్లో టైప్ లూసీ కూడా ఫంక్షన్లో మనతోపాటు సీల్ రెట్లు కాలుస్తుంది! మగాళ్ళంతా తాగుతారు. ఉన్న ఆడ టైపిస్టూ తాగుతుంది. తాగనిది ఒక్క గుర్నాధం మాత్రమే” అన్నాడు.

“అలా అంటే అర్థం ఏమిటి? అటు ఆడాళ్ళు తాగుతారు, ఇటు మగాళ్ళు తాగుతారు. అంటూ ఇంటా కానివాళ్ళే తాగరనా?” తన జోకీకి తనే భళ్ళమని నవ్వుతూ అన్నాడు గోవిందం.

“నేనూ తాగగలను. ఆ వాసన ఇష్టం లేదు అంటే” ఉక్రోషంగా అన్నాడు గుర్నాధం.

“ఏదీ? ఓసారి తాగి చూపించు” నవ్వు విసి రాడు రాజారాం.

గుర్నాధం పంతానికి సిగరెట్ వెలిగించి పొగ మింగి కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగేలా దగ్గి నానా రానా పడ్డాడు.

గోవిందంగాడు సిరికి ఇదంతా వివరించి చెప్పి వుంటాడు. అందుకే సిరి కోపంతో పొగలు కక్కు తోంది!

ప్రతి రాత్రి ఒకే కంచంలో వడ్డించుకు తినడం అలవాటు. ఈరోజు సిరి రెండు కంచు వేరు కంచాలలో ఇద్దరికీ వడ్డించింది.

“నేను టీ టైంలో సిగరెట్ తాగానని అ గోవిందంగాడు చెప్పినందుకే ఈ కోపం! ఒక సిగరెట్ తాగితే నోరేమీ కంపుకొట్టిపోదు. అందుకే నువ్వు వేరే కంచం పెట్టుకోవాలా?”

తీవ్రంగా అన్నాడు గుర్నాధం.

సిరి నోరు మెదపలేదు. అన్నంలో మజ్జిగ పోసేసుకుని లేచిపోయింది!

బెడ్రూంలో రోజూలా తమల పాకు చిలకలు చుట్టి గుర్నాధం నోటికి అందించలేదు.

ఆఫీస్ టైపిస్ట్ లూసీ చిలకలా వుంటుంది. జీన్స్, పంజాబీ డ్రెస్లు మాత్రమే వేస్తుంది. ఏం వేసుకో కుండా రావడానికి కూడా తను రెడీ అన్నట్లుగా వుంటుంది. అటువంటి

వాళ్ళని పెళ్ళిచేసుకోవడం అంటే అభ్యంతరంగానీ, ఆ అండాలు ఆస్వాదించడానికి ఎటువంటి మొహమాటం లేదు గుర్నాధంకి.

లూసీని చూస్తేనే ఎందుకో నోట్లో నీళ్ళూర తాయి గుర్నాధంకి. అయితే లూసీ కళ్ళకి ఆఫీసర్ ర్యాంక్ వాళ్ళకన్నా తక్కువ వాళ్ళు ఆనరు.

అటువంటి లూసీ, పనిగట్టుకుని గుర్నాధం టేబుల్ దగ్గరకొచ్చి, “నీతో మాట్లాడాలి, ఓసారి రా గురూ” అంటూ గుర్నాధంని లంచరూంలోకి చేయిపట్టుకుని తీసికెళ్ళింది.

“ఈరోజు ప్యూన్ గఫూర్ కూడా రాలేదు. నాకో సహాయం చేయాలి గురూ!” అద్దంలో చూసుకుంటూ లిఫ్ట్లోకి సరిచేసుకుంటోంది లూసీ.

గుర్నాధంని తను ‘గురూ’ అనే పిలుస్తుంది.

“చెప్పు లూసీ, నీ కోసం ఏం చేయమన్నా చేస్తాను” ఆవేశంగా పిడికిలి బిగించాడు గుర్నాధం. “నువ్వేమీ మొహమాటపడకు. ఫీల్ ఫ్రీ”

“నాకో సానిటరీ నాప్ కిన్ తెచ్చిపెట్టాలి అర్జంట్”

గుర్నాధంకి ఆవిడ చెబుతున్నది అర్థం కాలేదు.

“నాప్ కిన్ దొరక్కపోతే కర్చీఫ్ అయినా ఫరవాలేదా?”

“ముందు కర్చీఫ్తో నోట్లోంచి కారుతున్న ఆ చొంగని తుడుచుకో!” కోపంగా అంది లూసీ.

“నాకు కావలసింది సానిటరీ నాప్ కిన్. మీ ఆవిడకి ఎప్పుడూ తెచ్చిపెట్టలేదా?”

గుర్నాధంకి ఆ సంగతి అర్థం అయ్యా కానట్లుగా వుంది.

అప్పుడప్పుడు సినిమాల్లోనూ, టీవీలోనూ చూసిన యాడ్స్ గుర్తుకు వచ్చాయి. సిరి పాత చీరలే చింపుకుంటుంది. గుర్నాధం ఇటువంటివి ఎప్పుడూ కొని ఎరగడు.

“నాకు ‘ఫలానా బ్రాండ్’దే కావాలి. వెంటనే

తేవాలి సుమా! ఇలా పిలిచి పనిచెప్పినందుకు కోప్పడకు గురూ” గుర్నాధం బుగ్గల మీద చిటకేసింది లూసీ.

అదే మహాభాగ్యంగా, లూసీ పర్స్ జేప్ లాగ బోతూంటే స్వయంగా చేయిపట్టుకుని ఆపి, ఆమె చెప్పిన బ్రాండ్ పేరు మరచిపోకుండా మననం చేసుకుంటూ సీట్ దగ్గరికొచ్చాడు గుర్నాధం.

సీట్మీద ఫైల్స్ సర్దుతూంటే ఇంటర్నెట్లో కరిచినట్లుగా పిలిచాడు ఆఫీసర్. ఆయనకి శాడ్యెస్ దుర్వాసుడని పేరు. ఆయన సబార్డినేట్స్ ని నోటికి వచ్చినట్లు తిడతాడు. అయినా శాంతపడడు. ఎవరిచేత వాళ్ళని మళ్ళీ తిట్టిస్తేనేగానీ ఆయనకి తృప్తిగా వుండదు!

“నువ్వు వెధవవి!” అంటాడు.

తరువాత “నువ్వేవరివి?” అంటూ గుచ్చి గుచ్చి అడుగుతాడు.

తిట్లు తిన్నవాళ్ళు, “నేను వెధవవి” అంటూ తల దించుకోవాలి. అప్పుడు ఆయనకి సంతోషం.

భయం భయంగా ఆయన కేబిన్లోకి వెళ్ళాడు గుర్నాధం.

“ఏమిటి ఫైల్లో ఇన్ని తప్పులు? టైప్లో నిన్ను ఇంగ్లీష్లో పాస్ చేసిన వెధవని షూట్ చేసి పారేయాలి. ఒక నోట్లో పది స్పెల్లింగ్ మిస్టేక్స్, పాతిక గ్రమటికల్ మిస్టేక్స్! చీ చీ గుమాస్తాగిరికి నువ్వు అన్ ఫిట్” అన్నాడు దాదాపుగా ఫైలు గుర్నాధం మొహం మీదికి గిరాటు వేస్తూ ఆఫీసర్.

గుర్నాధం తల దించుకున్నాడు.

“చెప్పు... గుమస్తాగిరికి నువ్వు” రెట్టించాడు ఆఫీసర్.

“కమ్ ఫిట్” లూసీ చెప్పిన బ్రాండ్ పేరే గుర్నాధం బుర్రలో తిరుగుతోంది.

“వ్యాట్?” అదిరిపడ్డాడు ఆఫీసర్.

“టుడే అయామ్ నాట్ వెల్! టుమారో ఐ విల్ బి ‘కమ్ ఫిట్’. ఎప్పుడు వచ్చాడో వెనకే వున్న గోవిందంని తోసుకుని వెళ్ళిపోయాడు గుర్నాధం.

తరువాత ఆ బ్రాండ్ శానిటరీ నాప్ కిన్ కోసం ఆటోలో నాంపల్లి నుంచి కోఠి దాకా తిరిగి ఒక మారు మూల మెడికల్ షాప్లో ఎలాగో దాన్ని సంపాదించి, ఆసరికే మధ్యాహ్నం మూడు కావడంతో కోఠి తాజ్ మహల్ హోటల్లో టిఫిన్ చేసి, ఆఫీస్కి తిరిగి వచ్చాడు.

లంచరూంలో కవర్లో వున్న ఆ పాకెట్ని లూసీకి ఇస్తూంటే, మంచి

ఈ వడ్డింపునదేమిటే?.....అహ... అదికాదు
ఒకవేళ డాక్టరుగారనిగితే
చెప్పడానికి

నీళ్ళు తాగడానికి వచ్చిన గోవిందం చూడనే చూశాడు.

“ఏమిటి? లూసీకి ప్రత్యేకంగా స్వీట్ పాకెట్ ఇస్తున్నావ్. ఏమిటి విశేషం?”

గుర్నాధంకి ఏం జవాబు చెప్పాలో తెలియ లేదు.

“మహా పిసినారి మా గురూ! స్వీట్స్ కూడా ఇస్తాడా? అతను స్వీట్ ఇవ్వాలంటే ఇటువంటి ప్యాకెట్ భార్యకి తెచ్చిచ్చే అవసరం వుండకూడదు. ఇది సానిటరీ నాపేకినీలే!” అంది లూసీ తేలిగ్గా నవ్వేస్తూ.

గుర్నాధం ఆలోచిస్తున్నాడు. గోవిందం పై విషయాలేవో సీరి చెవిలో వూది వుంటాడు.

సీరి బెడ్ ఆ చివరికి జరిగి, ఆవైపుకి తిరిగి పడుకుని వుంది!

“నా ఇంగ్లీషులో పరమ బూతులున్నాయనీ మా ఆఫీసర్ తిట్టాడని ఆ గోవిందం చెప్పాడు కదూ!” మంచం మీద కూర్చుంటూ అన్నాడు

తెచ్చుకోవాలా? చెప్పు, ఎందుకింత కోపం.

కారణం చెప్పు!” సీరిని తనవైపు తిప్పుకోవాలని విశ్వప్రయత్నం చేసాడు గుర్నాధం.

సీరి గుర్నాధం చేతిని విదిలించి కొట్టింది.

ఆమె అప్పుడే కాదు, ఈనాటికీ తన కోప కారణం గుర్నాధంకి చెప్పలేదు! ఇక ఎప్పటికీ చెప్పదు కూడా.

“ఇంతకీ నీకు మీ ఆయన మీద అంత కోపం ఎందుకు వచ్చినట్లు?” బేబుల్ మీద బుక్స్ సర్దుతూ అడిగింది పరిమళ.

“చెప్పుకోడానికి నాకు సిగ్గు బాబూ!”

మొగ్గలా ముడుచుకుపోయింది సీరి.

“అదేం?” ఆశ్చర్యంగా అడిగింది పరిమళ.

“అప్పుడు అమాయకు

ఆయన టిఫిన్ తినకుండా బాక్స్ వెనక్కి తీసుకు వచ్చినందుకు కోపం వచ్చింది! ఒకందుకు అది మంచిదే అయింది. ఆయన ఆఫీస్ లో వెలగబెట్టే ఘనకార్యాలు ఆయన నోటిద్వారానే తెలిశాయి. నేను ఎంత అజ్ఞానంలో వున్నానో అర్థం అయింది. నా కోప కారణం తెలుసుకునే ప్రయత్నంలో తన గుట్టు తానే రట్టు చేసుకున్నారు ఆయన!”

“అవును సీరి, ఈ మగవాళ్ళని అనవసరంగా నెత్తిన ఎక్కించుకోకూడదు. ఎంతలో వుంచాలో అంతలోనే వుంచాలి. ఇక టైం వేస్ట్ చేయక పుస్తకాలు తీయి!” అంది పరిమళ.

ఇప్పుడు సీరి రోజులో ఎక్కువ భాగం పరిమళ ఇంట్లోనే గడుపుతోంది. కొత్త మసాలా వంటలు నేర్చుకోడానికి కాదు, ప్రైవేటుగా డిగ్రీ చదవడానికి.

ఇంట్లో ఓవర్ యాక్షన్ చేయడం లేదు. గుర్నాధం కాళ్ళు పీస కడం, చేతులు నొక్కడం, నోటికి ముద్దలు అందించడం, తల

రుద్దడం అన్నీ బంద్! గుర్నాధంకి ఇంటిపనుల్లో సగం నెత్తిన వేసుకోక తప్పలేదు.

ఆరోజు రైతుబజార్ లో పరిమళ మొగుడు కనబడితే, “నాకు కూడా మీకున్న డిగ్రీ వచ్చేసింది సార్!” అంటూ బావురుమున్నాడు గుర్నాధం.

“నాకున్న డిగ్రీయూ? అదేంటి? దానికి ఈ ఏడుపెం దుకు?” విచిత్రంగా చూశాడు పరిమళ మొగుడు.

“అదేసార్! ఎం. బి. బి. ఎస్. మెంబ రాఫ్ భార్య బాధితుల సంఘం!”

ఈసారి ఏడ్వలేక నవ్వాడు గుర్నాధం.

అదండీ- మన కోనసీమ కుర్రాడు మిస్టర్ గుర్నాధం, ఎం. బి. బి. ఎస్.

కథ! ఈ కథ చదివిన కుటుంబరావు లందరికీ త్వరలో ఎం. బి. బి. ఎస్. డిగ్రీ ప్రాప్తిరస్తు!

హిందీలో జజ్ రంభ

రంభకి బాలీవుడ్ లో ఈమధ్య క్రేజ్ పెరిగింది. విజయోత్సాహంతో చిరు నవ్వులు చిందిస్తూ అమె పలికిన పలుకులివి.

సల్మాన్ ఖాన్ తో నేను నడించిన రెండు చిత్రాల తర్వాత హిందీ సినిమా ఏదీ హిట్ కాకపోవడంతో కొద్దిగా నిరుత్సాహపడిన మాట వాస్తవం. కొన్ని సినిమాలు ప్లాపయినంత మాత్రాన నా పరిస్థితి తారుమారు కాదు. ఇక నెంబర్ వన్ అంటారా? దాని గురించి నేను ఏనాడూ వట్టింతుకోలేదు. కొత్తగా మరో మూడు హిందీ సినిమాలు స్క్రీన్ లో ప్రారంభం కానున్నాయి. ఇలా హిందీలో బీజీగా వున్నాను. అవకాశాలు వస్తే తెలుగులోనూ నటిస్తాను అంటోంది రంభ.

-మానస

గుర్నాధం.

సీరిలో ఉలుకూ పలుకూ లేదు.

గుర్నాధం పడుకున్నాడు.

సీరి మరికాస్త ఆవైపు జరిగిపోయింది.

“టైప్ రైట్ లూసీ కోసం, రెండుగంటల సేఫ్ బజారంతా తిరిగి కమ్ ఫిట్ తెచ్చానని చెప్పివుంటాడు దొంగపేనుగ!” తనలోతాను అనుకున్నట్లుగా అన్నాడు గుర్నాధం.

అతని మాటలు వినడం ఇష్టం లేనిదానిలా దుప్పటితో పూర్తిగా ముసుగు పెట్టేసింది సీరి.

ఆఫీస్ కాగానే రాజారాంతో మలయాళీ సినిమాకి చెక్కేసాడు తను. అలా వెళ్ళడం అలవాటే సీరికి మాత్రం ఆఫీస్ లో పనితో ఆలస్యం అయిందని చెబుతాడు.

“నేను ఆఫీస్ నుంచి మలయాళీ సినిమాకి వెళ్ళానని చెప్పాడా ఆ రాస్కల్! దానికింత కోపం

రాలిని కాబట్టి కోపం తెచ్చుకున్నాను”

“ఇప్పుడు కాదా?”

నవ్వింది పరిమళ.

కాదన్నట్లుగా తల

ఊపింది సీరి.

“నేను మీ

దగ్గర కుర్చీ చేయడం నేర్చుకోడానికి

నాలుగు రోజులు

పట్టింది. ఆరోజు

పూరీలు, కుర్చీ చేసి

టిఫిన్ బాక్స్ లో సర్ది ఇచ్చాను.